

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: DA JEG VAR SYG (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "DA JEG VAR SYG (DK)", i Ewald, Johannes: *Udvalgte digte*, udg. af Esther Kielberg ; Kim Ravn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 37. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald02dkval-shoot-workid59005.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Da jeg var syg

Beatus ille, qui procul negotiis - Horat: (1771)

LYKSALIG Den, som langt fra Verdens Larm,
Er ikke riig - ey heller alt for arm
Hvis Siel kan uforstyrret tænke sig,
Og Væsenet, som den bør være lig!
Er Daarens Tilraab - Ærens tomme Skal,
Er Dynger af et glimrende Metal
Er gyldne Lænker - er en kronet Træl
Er Verden os saa vigtig, som vor Siæl?
Hvi sank din stærke Siæl afmægtig ned,
Du første Mand - dybt - til Ustadighed?
38 Hvi stodst du ikke stærk ved Almagts-Haand?
Hvi kom Adspredelser til Viisdoms-Aand?
Thi kun Adspredelser var Siælens Død,
Ved Vredens Røst blev Tankerne forstrød
Nu rave de forvildede omkring,
Blant gode og blant skadelige Ting.
Siel hold din Salighed! - nu har du den!
Men Støvet kalder dig fra Himmelen!
Chimæren sluger Støvet, som du saae!
Nu veedst du selv ey hvad du tænker paa!
Ak! - naar min Andagt - naar min Bøn er varm,
Naar jeg opløftet - høyt - i Naadens Arm,
Udbreder Gud - og føler himlisk Lyst,
Hvi kommer da Dorine til mit Bryst?
Og naar jeg fandt den rene Kierlighed
Den Ild, som ingen Viis tør rødme ved,
Hvi river da en Tanke af Homer
Min Siel fra den Helene, som jeg seer?
Ak! stadig var vor Tanke god og viis,
Og Sielen fandt - og blev i Paradiis!
Thi Eftertanken kiender Salighed
Den finder den men hæfter ey derved.
O Adams Barn! - o ulyksalige!
Hvi søger du da selv Adspredelse?
Hvi svimler du? - See Strudelen! - og skielv!
Betænk! - hvad er saa kostbart, som du selv?
Lyksalig den, som ey den vilde Klang,
Af fulde Glas - og ey Sireners Sang
Ey Guldets Troldoms Røst - ey Klirrende
Af Mordrisk Staal, og ey Herolderne
Ey falske Venners Hvislen - Usles Graad
Kiedsommeliges Gaben - Daarers Raad
Ey stærke Fienders Brøl - ey Svages Skrig,
Berøver Gud - og Lyst - og Sands - og Sig!
Velkommen Gift, som raser i mit Bryst!
Velkomne Harm, som reent fordrev min Lyst!
Og Mangel - du som togst min sidste Ven,
39 Velkommen! - thi du gavst mig, Mig igien.
Som Skaberen kun henter Fryd af sig,
Og uden andres Hielp er lykkelig;
Saa skal jeg ære Ham - og føle Mig
Og glemme Roes - og Guld - og Brøl - og Skrig!